

Hoe Je (Niet) Moet Daten

Hoe Je (Niet) Moet Datan

Angelique Lucas

Schrijver:

Angelique Lucas

Coverontwerp:

Sjoerd van Gent

ISBN:

9789464652062

© Angelique Lucas

Vanaf een afstandje is de muziek al te horen. Drie vrouwen in een cabrio zingen hard mee op het nummer 'That's what makes you beautiful' van One Direction. Het weer is droog en zonnig, perfect weer om het dak van de auto naar beneden te hebben. De cabrio staat stil voor het rode stoplicht. Zodra het stoplicht op groen springt, trekt de auto pittig op. Maar binnen één seconde staat deze ook weer vol op de rem. Een vrouw staat voor de auto met koffie in haar hand. De luide muziek klinkt ineens zacht op de achtergrond, alle vier zijn ze geschokt.

Die vrouw met de koffie, dat ben ik, mijn naam is Layla. Ik ben vijfentwintig jaar oud, geboren in een klein stadje, maar woon nu in Amsterdam. Ik werk als receptioniste voor een internationaal bedrijf. Het is een leuke baan voor nu, maar ik heb altijd al schrijfster willen worden, verhalen willen vertellen.

Ik ren naar het einde van de straat en wacht voor het volgende stoplicht. Er staat een knappe man naast me, hij draagt een eenvoudige spijkerbroek met een donkergroene trui en heeft kort blond haar. Ik merk dat hij me scant, maar voordat ik naar hem kan glimlachen, kijkt hij weg en is duidelijk helemaal niet geïnteresseerd. Ik kijk snel voor me uit en wacht tot het licht

groen wordt. Gelukkig duurt het maar enkele secondes, zoiets geeft me toch altijd weer een beetje een raar onzeker gevoel. Ik heb al een tijd geen relatie gehad. Gek genoeg zijn leuke mannen moeilijk te vinden... nog moeilijker om te houden. Ik loop door naar het kantoor waar ik werk. Het is een groot gebouw met lichtbruine stenen en een mooie ingang. De ingang heeft een paar treden ervoor, het is hoog maar niet zo groot. Ik kijk altijd graag omhoog als ik voor de trap sta, dan ziet het er net zo uit als je in zoveel films ziet.

'Goedemorgen Sam!' Dit is Sam, mijn beste vriendin. We hebben elkaar op de middelbare school ontmoet en zijn sindsdien beste vrienden. We hebben echt geluk dat we samen voor hetzelfde bedrijf kunnen werken. Dat maakt deze baan nog leuker. Terwijl ik haar begroet, probeer ik te doen alsof ik helemaal niet te laat ben, maar dat lukt nooit bij Sam. Ze zit achter de balie, heeft halflang, lichtblond haar en bruine ogen. Ze draagt een eenvoudige maar mooie zwarte jurk met lange mouwen en zwarte schoenen met lage hakken. 'Goedemorgen! Je bent weer te laat, dat weet je toch?'

'Ja ja, een paar minuutjes maar.'

Ik loop snel naar mijn bureau, zet de koffie neer, trek mijn jas uit en zet mijn tas neer.

'Je weet dat ik de dag niet kan beginnen zonder mijn koffie! Maar ik zou je beste vriendin niet zijn als ik je er niet ook eentje zou brengen, precies zoals jij het graag hebt!'

'Nou, dan was je wat mij betreft precies op tijd. Helaas is de baas al langsgelopen, dus hij weet dat je te laat bent.' zegt Sam tegen me.

'Nee, pokken!' Dit is precies wat ik nodig heb! Ik heb al moeite om 's ochtends op tijd te zijn en dit is al een paar keer eerder gebeurd. Grote kans dat ik hier dus problemen mee ga krijgen.

Een paar minuten later gaat mijn telefoon, ik kan al zien dat het mijn baas is. Dit kan niet goed zijn!

'Goedemorgen meneer!'

'Goedemorgen Layla, zou je even langs mijn kantoor kunnen komen als je tijd hebt?'

'Natuurlijk, ik kom er gelijk aan.' Ik wil hem niet laten wachten, laat ik dit maar meteen achter de rug hebben. Ik loop naar boven en klop op zijn deur. Mijn hart gaat al tekeer, ik haat confrontaties.

'Kom binnen, Layla.'

'Dank u.' Ik loop het kantoor in en sluit de deur achter me.

'Zo Layla, je weet dat we heel blij zijn dat je hier werkt en dat je het geweldig doet.' begint hij.

'Dank u, ik vind het echt leuk om hier te werken.'

'Maar, je bent nu al een paar keer te laat geweest en vanmorgen ook weer.'

Oké hier is het, ik wist dat dit ging gebeuren. Ik wil deze baan echt niet verliezen!

'Het spijt me meneer, het zal echt niet meer gebeuren, ik zal ervoor zorgen.'

'Dat is goed om te horen, want het zou zonde zijn om hierdoor een goede werknemer te verliezen.'

'Absoluut meneer, dank u.' Er valt een moment van stilte, maar ik aarzel, ik kan niet zomaar weglopen.

'Is er nog iets wat ik voor u kan doen, meneer?'

'Nee dat was het, Layla.'

Ik glimlach en verlaat het kantoor. Ik heb het gevoel dat ik net een kogel heb ontweken, maar ik moet echt zorgen dat ik niet meer te laat kom. Het laatste wat ik wil is op zoek moeten naar een nieuwe baan!

Aan het eind van de werkdag zetten Sam en ik onze computers uit en verlaten het kantoor.

We gaan naar Sam's huis. Zo af en toe hebben we etentjes met onze vriendengroep.

We wisselen van locatie, maar komen graag samen. Sam kon geen oppas krijgen dus deze keer is het bij haar thuis. Ik vind het

niet erg om te helpen met het eten, dus ik ga meteen na het werk met haar mee. Later die avond is de groep bij Sam thuis en drinken we wat voor het eten. Dit is iedereen. Jack is Sam's man, ze zijn al zes jaar getrouwd en hebben een zoontje, Dean. Die kleine jongen is zo schattig! Dan is er Jill, ze is samen met Chris, ik ken haar via Sam. Oliver is er en hij is met Noah, hij werkte vroeger voor hetzelfde bedrijf als Sam en ik. Dustin is hier met Izzy, ze zijn nog niet zo lang samen, maar ik ken hem van school. Ook Ryan is er, samen met Hallie. Ryan is de beste vriend van Jack. Samen is het een leuke groep. Sam en Jack zijn de eerste van onze vrienden die een baby hebben. Maar Jill is zwanger, dus de groep zal over een paar maanden nog groter worden! Ik sta in mijn eentje naar iedereen te kijken, ik geniet ervan om te zien hoe gelukkig ze kijken. Maar op een bepaalde manier maakt het me ook eenzaam. Voordat Sam naar me toe kan komen horen we op de babyfoon dat Dean wakker is. 'Ik ga even bij Dean kijken!' Ik wacht niet tot ze iets zegt en loop glimlachend langs haar heen. Ik wil niet dat ze mijn eenzaamheid ziet en weer begint over mannen en daten. Dus dit is de perfecte manier voor mij om haar die kans niet te geven.

De volgende dag ga ik naar mijn werk en ik ben deze keer op tijd. De dag zelf was een beetje saai, niets bijzonders. Ik vertrek van het werk en thuis eet ik een makkelijke maaltijd op de bank, met een film op. Heel typisch, kijk ik The Notebook.

Ik hou van romantische films, maar om de een of andere reden heb ik het vandaag moeilijk om er naar te kijken. Ik zet de tv uit en zie mijn laptop op de keukentafel staan. Ik pak hem en open een lege pagina. Ik wil beginnen te schrijven, maar er komt niets uit. Ik weet gewoon niet eens waar ik moet beginnen. Hoe moeilijk kan het zijn? Begin gewoon ergens over te schrijven en de rest gaat vanzelf. Dat is wat mensen zeggen, toch? Gewoon beginnen, maar beginnen is het grootste probleem. Ik raak geïrriteerd en leg de laptop neer. Misschien is een andere film een beter idee. Ik kijk op Netflix en begin met een actiefilm, The Bourne Identity. Ik heb deze film al meerdere keren gezien, maar ik vind hem gewoon zo goed! Matt Damon is geweldig! Soms kunnen romantische films me eenzaam laten voelen, denkend aan wat ik mis. Ik denk dat dat één van de redenen is dat ik ook van actiefilms hou. Een goed verhaal en vaak nog met een beetje romantiek, maar niet te veel.

In de ochtend sta ik op en maak me klaar om weer aan het werk te gaan. Ik zit op het

werk midden in een email als mijn telefoon een geluidje maakt, dus ik kijk er naar. Het is gewoon een reclame voor een nieuwe dating app. Ik wil mijn telefoon neerleggen omdat ik er niets mee heb, maar Sam ziet de app op mijn scherm.

'Je moet die app echt eens proberen! Ik heb er goede verhalen over gehoord.' laat ze me weten.

'Nou ik weet het niet, ik haat het om een profiel aan te maken.' Natuurlijk heeft ze er goede verhalen over gehoord... alsof ik wil daten via een app....

'Kom op zeg! Je hebt al een tijdje niet meer gedate! Probeer gewoon één date uit! Als het niks voor je is, kun je altijd nog gewoon je profiel verwijderen.'

'Misschien' zeg ik tegen haar, probeerend een excuus te verzinnen, maar ik weet dat ze een punt heeft.

Ik wil er niet echt over praten en gelukkig voor mij gaat de kantoortelefoon. Ik neem snel de telefoon op, zodat ik Sam ervan kan weerhouden erover door te gaan. Ik bedoel, waarom zou ik op deze app willen staan. Een profiel maken, mensen die me alleen op mijn foto beoordelen. Zo verschrikkelijk... maar wat als het werkt? Het zou leuk zijn om een geweldig iemand te ontmoeten. Maar ik ben niet zeker of ik klaar ben om mijn hart te openen voor dat risico. Werk kan me een beetje afleiden. Ik ben